

Landsstýrið**Í dag: Fiskivinnumálaráðharrin**

John Petersen leyp ikki á leistum, tá boð vóru eftir honum at fara í Tinganes. Hann var leingi upp á tal, sum landsstýrisevni, men jattaði ikki fyrr enn dagin fyri, at landsstýrisevni vóru vald.

Hví noktaði tú í fyrstu?

- Eg helt, at tað vóru fleiri evni í at velja, sum kundu tikið sær av hesum mállum, tí eg hevði so nógv at gera í fyrstøku míni.

Vart tú bangin fyri at taka avbjóðingina?

- Nei, tað er ikki nakar trupulleiki hjá mær, sum eri vandur við at taka støðu í mállum og at loysa tey.

BYGDARÁÐS-LIMUR

Johan Petersen er 42 ára gamal, giftur við Guggu Petersen og tvey eiga fyra børn, sum eru 21, 16, 12 og tvey ára gomul. Hann hevur sitið í bygdaráðnum í Skopun síðani 1976 og var fyrstu ferð valdur á Ting í 1988.

John Petersen hevur saman við beiggja sínum byggifelagið J&K Petersen í heimbygdini Skopun, sum eisini er familjufyrirøka burturav.

Gugga Petersen stendur fyri skrivstovuarbeidnum og fer eisini at gera tað frameftir. Ein sonur er útlærdur timburmaður og tekur sær av ávísam uppgávum, saman við Mads Andrias Hansen, sum er sambindilið í fyrstøku.

Hvørjar fortreytir hevur tú fyri at umsita fiskivinnumál?

- Eg eri ættaður úr Skopun - bygdini, har alt snýr seg um fisk, sum er grundarlagið undir virkseminum í bygdini. Har-næst havi eg verið sjómaður í tvey ár, men varð skaddur undir fiskiskapi við New Zealand, og noyðdist tí at fara í land.

EINKI FINGIÐ TIL GÁVUS

Eg eri útlærdur maskinsmiður og maskinistur, men havi átt skip og verið reiðari frá 1981-1990.

Fór tú eisini av knóranum, sum so mangur í hesum árum?

- Nei, eg fór burturúr einum partsreiðari og seldi hin báttin, sum eg átti. Av tí at teir sum seldu báttin, ikki megnaðu at yvirhalda sínar skyld-

John Petersen, landsstýrismaður:

Djóralækna-tænastan krevur ábøtur

- eins og fiskastovnarnar skulu røkjast betur, upphøggingarstuðulin avgreiðast og telefonuppbodssølan fáast at virka

ur, fekk eg hann aftur. Hann var seinni seldur við tapi og eg hevði privaat vedhildið, so eg skyldaði bankanum hálva mió. krónur. Málið er nú avgreitt.

- Eg havi einki fingið til gávus frá samfelagnum, tað hevur verið tógvið stríð, men nú er tað fingið í rættlag. *Heldur tú at Føroyar skal gerast limur í EF?*

- Eg haldi ikki, at vit skulu verða limir í EF, men vit mugu samstundis góðtaka at EF er til, og at vit ikki koma uttanum at hava samvinnu við henda felagsskap. Bert

fyrí árið 1990 seldu vit 81% av fiskautflutninginum til EF, so vit verða noyðd at hava ávist samstarv.

Tí haldi eg at vit skulu royna at fáa handilsavtalu við EF. Hvussu leingi tað er nóg mikið, veit eg ikki. Eg haldi at vit skulu royna at halda okkum uttanfyri, sum longst.

Hvørji mál á timum øki heldur tú er mesta átroðkandi at fáa fram?

- Alivinnan hevur stóran tørv í løtuni, og her fari eg fyrst at umskipa djóralækna-tænastuna. Tað hevur víst seg, at henda skipanin als ikki virkar á rættan hátt. Tað er ein spurningur um samskipan millum alibrúkin, so vit t.d. kunnu fáa bast laksalúsini.

ÁTROÐKANDI MÁL

Hon er ivaleyst stórsta hótanin innan alivinnuna í løtuni.

Annars er spurningurin um at fáa fiskistovnarnar upp aftur, eisini eitt átroðkandi mál. Onnur uppgáva er at fáa telefonuppbodssøluna at virka, eins og at avgreiða upphøggingarstuðulin.

Vit skulu helst fáa umleið 10.000 tons av veiðiorðum úr flotanum í ár.

Hvat segði familjan til at tú fór í Landsstýrið?

- Nú er kona mín av avgerðandi lið í fyrstøku, so tað var ein treyt, at hon jattaði mær at fara. Børnini halda bert, at tað er spennandi. Seinastu tvey árin havi eg meira latið arbeiðið í fyrstøku yvir til medarbeiðararnar, men vit hava eisini nóg mikið at gera, eins og vit ikki hava gjørt villar iløgur, tey góðu árin, so eg kann sita tryggur her. Seinasta ár rindaðu vit um 7 mió. krónur í lønarútreiðslum, og vit hava 40 fólk í arbeiði, so tað gongur, hóast eg ikki eri á staðnum.

Hvat fæst tú við í frítíðini?

- Eg eri vanur við at arbeiða frá tíðliga á morgni og til miðnátt, so eg havi ikki so góðar stundir til annað. Mær dámar væl fótbólt, men kann ikki longur íðka henda ítrótt.

TURKAR AV

Badminton plagi eg at íðka av og á. Hjá mær er tíðin nær tengd at arbeiði allan sólarringin.

Fært tú so ikki stundir at taka eina hond í heima?

- Nú spyrst tú so nær... Álvaratos, kona mín er von við at eg arbeiði nóg uttan fyrí heimíð, men eg taki eina hond við, tá eg eri inni.

Hvat gert tú tá?

- Eg turki av, men all-arbest dámar mær at leggja meg við didduni, tá hon fer til songar.

Annars hjálpi eg til, tá konan hevur ov nógv at gera, men vit hava eisini eina fitta dóttur. Sum er góð hjálp heima. Børnini nú á døgum eru so røsk haldi eg.

Heldur tú at tey ungu eru fittari í dag, enn t.d. tá tú vart ungur.

- Tað veit eg ikki, men eg haldi at míni børn eru nóg fittari enn eg var í sama aldri. Kona mín og eg hava eisini roynt at givið teimum góðar umstøður. Vit eru kirkjufólk og ganga á møti. Tí eru børnini uppalda á góðum kristnum grundarlagi. Vit hava lært tey at biða Faðirvár og eisini biða ella syngja við borðbøn.

John og Gugga Petersen flyta til Havnar, nú arbeiðið er í Tinganesi. Tey eru von at flyta millum heimbygdina og Havnina og hava eisini eini sethús í Havn, so har er eingin forðing.

Verður tað eingin trupulleiki at fara frá vinum og kenningum í bygdini?

- Nei, tað haldi eg ikki verður tann stóri munurin. Teir vinir vit hava, fara frameftir at verða teir somu sum higartil.

Eg havi enn samband við ungdómsvinir mínar í Havnini, sum eg havi havt frá ungum árum, so tað verður eingin trupulleiki hjá okkum, sigur John Petersen at enda.

**Orð: Dagny
Mynd: Kalmar**

John Petersen, landsstýrismaður: Alivinnan hevur stóran tørv á ábøtur í løtuni, og her fari eg fyrst at umskipa djóralækna-tænastuna. Tað hevur víst seg, at henda tænasta als ikki virkar á rættan hátt. Tað er ein spurningur um samskipan millum alibrúkin, so vit t.d. kunnu fáa bast laksalúsini